

עין משפט
נר מצוה

ה:

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות

מסורת הש"ס

(א) שבת ע"ג. (ב) ג' יעב"ז דקא ויהי כ"א, (ג) נגעים ט"ז ח"א שבת (ד) שבת נ"ג. (ה) דפ"י (ו) שבת נ"ג. (ז) שבת נ"ג. (ח) דפ"י (ט) שבת נ"ג. (י) שבת נ"ג. (יא) שבת נ"ג. (יב) שבת נ"ג. (יג) שבת נ"ג. (יד) שבת נ"ג. (טו) שבת נ"ג. (טז) שבת נ"ג. (יז) שבת נ"ג. (יח) שבת נ"ג. (יט) שבת נ"ג. (כ) שבת נ"ג. (כ"א) שבת נ"ג. (כ"ב) שבת נ"ג. (כ"ג) שבת נ"ג. (כ"ד) שבת נ"ג. (כ"ה) שבת נ"ג. (כ"ו) שבת נ"ג. (כ"ז) שבת נ"ג. (כ"ח) שבת נ"ג. (כ"ט) שבת נ"ג. (ל) שבת נ"ג.

לא דקתני הכהן [ב] כ"ל העני עומד בחוץ ובעל הבית נפנים פשט העני את ידו לפנים ונתן לתוך דין של בעל הבית והיינו נכנסה: **תנו הסס.** במחלת מסכת נגעים: (י) **שנים** ארבעה. מראה לשון זכר הוא להכי מן להי בלשון זכר כדכתיב (ויחוקאל ה) מראה הגוה סביב הוא מראה דמות כבוד ה' ויג': **שנים.** מוכיחן שאת ובהרת (דפסחת אינו שם נגע דלקמח) אלא לשון טפיל לחמיס: **שן ארבעה.** יש לך לרבות להס ב' תולדות מרכיב דפסחת דלקמח: **בכרסוהכשגלו.** עוה לגנה ביותר ולקמן [ו] מפרש מנא ליה: **שניהלה כסוד היכול.** דע"ג דלמר לכן עוה לנגיטו מסיד על כרחק שאת שהוא אב קרוי אל לנגיטו של בהרת הוא אלא שגבוה ממנו מעט ממון שאינו לכן כמותו וכל דבר שמור נראה גבוה מן הלגן ולפיכך נקרא שאת. והשניה שגמרנו להס סיד וקרוי בינה והיינו לכן מן הקרוי ולמטה מן הקרוי אינו נגע אלא עובק וטהור הוא ושני מראות של תולדות הלגנה לזכר הלגן (הגבוה לזכר הגבוה הלכך סיד לבהרת וקרוי לשאת וריבה הכתוב את התולדות להטכרף עם אבותיהן לנגרים שהוא שיעור נגע: **מאן סוף מראהו נגעים.**

דסן. (י) ענין אבות מלאכות המוליא מרשות לרשות: **מי לא עסקין דקא מעייל עולי.** דעל כרחק קיימא לן נמי בהא דחייב וקרי ליה המוליא: **הואל קרי לה.** (י) שמואלה ממקומו: **מנתי.** נמשכת שבת (ב) דייק דהכנסה קרי יאהו דקאמר ילאות השבת שמיס וכו' ופירש הכנסה לאלתר דקתני הכהן [ב] כ"ל העני עומד בחוץ ובעל הבית נפנים פשט העני את ידו לפנים ונתן לתוך דין של בעל הבית והיינו נכנסה: **תנו הסס.** במחלת מסכת נגעים: (י) **שנים** ארבעה. מראה לשון זכר הוא להכי מן להי בלשון זכר כדכתיב (ויחוקאל ה) מראה הגוה סביב הוא מראה דמות כבוד ה' ויג': **שנים.** מוכיחן שאת ובהרת (דפסחת אינו שם נגע דלקמח) אלא לשון טפיל לחמיס: **שן ארבעה.** יש לך לרבות להס ב' תולדות מרכיב דפסחת דלקמח: **בכרסוהכשגלו.** עוה לגנה ביותר ולקמן [ו] מפרש מנא ליה: **שניהלה כסוד היכול.** דע"ג דלמר לכן עוה לנגיטו מסיד על כרחק שאת שהוא אב קרוי אל לנגיטו של בהרת הוא אלא שגבוה ממנו מעט ממון שאינו לכן כמותו וכל דבר שמור נראה גבוה מן הלגן ולפיכך נקרא שאת. והשניה שגמרנו להס סיד וקרוי בינה והיינו לכן מן הקרוי ולמטה מן הקרוי אינו נגע אלא עובק וטהור הוא ושני מראות של תולדות הלגנה לזכר הלגן (הגבוה לזכר הגבוה הלכך סיד לבהרת וקרוי לשאת וריבה הכתוב את התולדות להטכרף עם אבותיהן לנגרים שהוא שיעור נגע: **מאן סוף מראהו נגעים.**

דקתני הכהן [ב] כ"ל העני עומד בחוץ ובעל הבית נפנים פשט העני את ידו לפנים ונתן לתוך דין של בעל הבית והיינו נכנסה: **תנו הסס.** במחלת מסכת נגעים: (י) **שנים** ארבעה. מראה לשון זכר הוא להכי מן להי בלשון זכר כדכתיב (ויחוקאל ה) מראה הגוה סביב הוא מראה דמות כבוד ה' ויג': **שנים.** מוכיחן שאת ובהרת (דפסחת אינו שם נגע דלקמח) אלא לשון טפיל לחמיס: **שן ארבעה.** יש לך לרבות להס ב' תולדות מרכיב דפסחת דלקמח: **בכרסוהכשגלו.** עוה לגנה ביותר ולקמן [ו] מפרש מנא ליה: **שניהלה כסוד היכול.** דע"ג דלמר לכן עוה לנגיטו מסיד על כרחק שאת שהוא אב קרוי אל לנגיטו של בהרת הוא אלא שגבוה ממנו מעט ממון שאינו לכן כמותו וכל דבר שמור נראה גבוה מן הלגן ולפיכך נקרא שאת. והשניה שגמרנו להס סיד וקרוי בינה והיינו לכן מן הקרוי ולמטה מן הקרוי אינו נגע אלא עובק וטהור הוא ושני מראות של תולדות הלגנה לזכר הלגן (הגבוה לזכר הגבוה הלכך סיד לבהרת וקרוי לשאת וריבה הכתוב את התולדות להטכרף עם אבותיהן לנגרים שהוא שיעור נגע: **מאן סוף מראהו נגעים.**

דקתני הכהן [ב] כ"ל העני עומד בחוץ ובעל הבית נפנים פשט העני את ידו לפנים ונתן לתוך דין של בעל הבית והיינו נכנסה: **תנו הסס.** במחלת מסכת נגעים: (י) **שנים** ארבעה. מראה לשון זכר הוא להכי מן להי בלשון זכר כדכתיב (ויחוקאל ה) מראה הגוה סביב הוא מראה דמות כבוד ה' ויג': **שנים.** מוכיחן שאת ובהרת (דפסחת אינו שם נגע דלקמח) אלא לשון טפיל לחמיס: **שן ארבעה.** יש לך לרבות להס ב' תולדות מרכיב דפסחת דלקמח: **בכרסוהכשגלו.** עוה לגנה ביותר ולקמן [ו] מפרש מנא ליה: **שניהלה כסוד היכול.** דע"ג דלמר לכן עוה לנגיטו מסיד על כרחק שאת שהוא אב קרוי אל לנגיטו של בהרת הוא אלא שגבוה ממנו מעט ממון שאינו לכן כמותו וכל דבר שמור נראה גבוה מן הלגן ולפיכך נקרא שאת. והשניה שגמרנו להס סיד וקרוי בינה והיינו לכן מן הקרוי ולמטה מן הקרוי אינו נגע אלא עובק וטהור הוא ושני מראות של תולדות הלגנה לזכר הלגן (הגבוה לזכר הגבוה הלכך סיד לבהרת וקרוי לשאת וריבה הכתוב את התולדות להטכרף עם אבותיהן לנגרים שהוא שיעור נגע: **מאן סוף מראהו נגעים.**

כא א מ"י פ"ו מה' שבת הלכה א סמך לזיון ס"ו ב מ"י פ"ו מה' טעמא לרפא ה' כ:

רבינו הגנאל

תן התם בחלת מסכת נגעים מראות נגעים שנים שהן ד' בהרת ע"ה כש"ל. שניה לה כסוד ההיכל. שאח כסוד לבן. שניה לה כקרוי בינה ואמרינן הא מחמתא דלא כ"י עקיבא דאמר מראות נגעים זו למעלה מזו. דאם כן טיהרת סוד ההיכל מלכרף דבריה סוד נצפיה כסוד שיעור ההיכל. כרתון וי"ו ונגעים כגרים הקולקין מרובע עקום הגרים השטע עקום מקום עשירי ד' שיעור נצפיה ל"י שיעור עותה אם היתה בהרת כתיב גרים ותיבה סוד ההיכל אינה פטורפת לרבי ר' עקיבא דאמר זה למעלה מזה שיהיה השאת למעלה מן הסיד של היכל הוא הצטרף הסיד בהרת שאת לא תולדה דשאת היא. ואקשינן אי הכי כקרוי מן נצפיה נמי כהרי מן נצפיה סוד ערף טיהרה כהרי סוד חציהנה תולדות נגיהו.

הגהות הב"ח

(א) נפרא אמר רבא נגעים (ב) מחלות נגעים: (ג) ר"י ד"ה ה"ה וי"ו שמואלה: (ד) ר"ה ו"ו תולדה לדידה הוא דהא וי"ו כתיב ובהרת ושאת דמלטרפי בהרבים ויהי: (ה) ר"ה לרפא וי"ו שאין שיעורם תולדה לזכר:

גליון הש"ס

נב' תנן התם מראות נגעים: ע"י כסופיה זו כמחמת דברי ריב"ז ס"י כ"ה:

מוסף רש"י

המוציא מרשות לרשות. קתני מן אבות מלאכות פסקה כלל נגעים. ע"כ מ"א. עסקין דקא מעייל כ"י. דהא על כרחק אהכנסה נמי חייב דקתני מהני העני חייב דקתני קרי ה"ה. ועל כרחק לא מילת מפרש לה דיליות לחיוביה קתני. ומילי שכן ארבע חייבי ופטורי. דהא מפרש הכנסה כרש"א. דקתני כ"ל פשט טעו את ידי לפנים דהיינו הכנסה וקתני לה כפירושא דיליות. אמלח הכנסה נמי קרי לה ה"ה. וי"ו. רבא אמר. דקתני לך לישא דיליות בין הכהן בין הכהן רשויות קתני. רשות היחיד ורשות שמיים. רשות היחיד ורשות שמיים. שכן ארבע פנים מ"א. ולמטה ועל דיעוה לן לך ארבע אסורין פסיס ונגידן בחוץ. והתן לחיוב והיהו. והיהו דעשיית טלחא לחיובא כדאקשינן וי"ו.

הגהות הב"ח

(א) נפרא אמר רבא נגעים (ב) מחלות נגעים: (ג) ר"י ד"ה ה"ה וי"ו שמואלה: (ד) ר"ה ו"ו תולדה לדידה הוא דהא וי"ו כתיב ובהרת ושאת דמלטרפי בהרבים ויהי: (ה) ר"ה לרפא וי"ו שאין שיעורם תולדה לזכר:

גליון הש"ס

נב' תנן התם מראות נגעים: ע"י כסופיה זו כמחמת דברי ריב"ז ס"י כ"ה:

מוסף רש"י

המוציא מרשות לרשות. קתני מן אבות מלאכות פסקה כלל נגעים. ע"כ מ"א. עסקין דקא מעייל כ"י. דהא על כרחק אהכנסה נמי חייב דקתני מהני העני חייב דקתני קרי ה"ה. ועל כרחק לא מילת מפרש לה דיליות לחיוביה קתני. ומילי שכן ארבע חייבי ופטורי. דהא מפרש הכנסה כרש"א. דקתני כ"ל פשט טעו את ידי לפנים דהיינו הכנסה וקתני לה כפירושא דיליות. אמלח הכנסה נמי קרי לה ה"ה. וי"ו. רבא אמר. דקתני לך לישא דיליות בין הכהן בין הכהן רשויות קתני. רשות היחיד ורשות שמיים. רשות היחיד ורשות שמיים. שכן ארבע פנים מ"א. ולמטה ועל דיעוה לן לך ארבע אסורין פסיס ונגידן בחוץ. והתן לחיוב והיהו. והיהו דעשיית טלחא לחיובא כדאקשינן וי"ו.

הגהות הב"ח

(א) נפרא אמר רבא נגעים (ב) מחלות נגעים: (ג) ר"י ד"ה ה"ה וי"ו שמואלה: (ד) ר"ה ו"ו תולדה לדידה הוא דהא וי"ו כתיב ובהרת ושאת דמלטרפי בהרבים ויהי: (ה) ר"ה לרפא וי"ו שאין שיעורם תולדה לזכר:

גליון הש"ס

נב' תנן התם מראות נגעים: ע"י כסופיה זו כמחמת דברי ריב"ז ס"י כ"ה:

מוסף רש"י

המוציא מרשות לרשות. קתני מן אבות מלאכות פסקה כלל נגעים. ע"כ מ"א. עסקין דקא מעייל כ"י. דהא על כרחק אהכנסה נמי חייב דקתני מהני העני חייב דקתני קרי ה"ה. ועל כרחק לא מילת מפרש לה דיליות לחיוביה קתני. ומילי שכן ארבע חייבי ופטורי. דהא מפרש הכנסה כרש"א. דקתני כ"ל פשט טעו את ידי לפנים דהיינו הכנסה וקתני לה כפירושא דיליות. אמלח הכנסה נמי קרי לה ה"ה. וי"ו. רבא אמר. דקתני לך לישא דיליות בין הכהן בין הכהן רשויות קתני. רשות היחיד ורשות שמיים. רשות היחיד ורשות שמיים. שכן ארבע פנים מ"א. ולמטה ועל דיעוה לן לך ארבע אסורין פסיס ונגידן בחוץ. והתן לחיוב והיהו. והיהו דעשיית טלחא לחיובא כדאקשינן וי"ו.

הגהות הב"ח

(א) נפרא אמר רבא נגעים (ב) מחלות נגעים: (ג) ר"י ד"ה ה"ה וי"ו שמואלה: (ד) ר"ה ו"ו תולדה לדידה הוא דהא וי"ו כתיב ובהרת ושאת דמלטרפי בהרבים ויהי: (ה) ר"ה לרפא וי"ו שאין שיעורם תולדה לזכר:

גליון הש"ס

נב' תנן התם מראות נגעים: ע"י כסופיה זו כמחמת דברי ריב"ז ס"י כ"ה:

מוסף רש"י

המוציא מרשות לרשות. קתני מן אבות מלאכות פסקה כלל נגעים. ע"כ מ"א. עסקין דקא מעייל כ"י. דהא על כרחק אהכנסה נמי חייב דקתני מהני העני חייב דקתני קרי ה"ה. ועל כרחק לא מילת מפרש לה דיליות לחיוביה קתני. ומילי שכן ארבע חייבי ופטורי. דהא מפרש הכנסה כרש"א. דקתני כ"ל פשט טעו את ידי לפנים דהיינו הכנסה וקתני לה כפירושא דיליות. אמלח הכנסה נמי קרי לה ה"ה. וי"ו. רבא אמר. דקתני לך לישא דיליות בין הכהן בין הכהן רשויות קתני. רשות היחיד ורשות שמיים. רשות היחיד ורשות שמיים. שכן ארבע פנים מ"א. ולמטה ועל דיעוה לן לך ארבע אסורין פסיס ונגידן בחוץ. והתן לחיוב והיהו. והיהו דעשיית טלחא לחיובא כדאקשינן וי"ו.

הגהות הב"ח

(א) נפרא אמר רבא נגעים (ב) מחלות נגעים: (ג) ר"י ד"ה ה"ה וי"ו שמואלה: (ד) ר"ה ו"ו תולדה לדידה הוא דהא וי"ו כתיב ובהרת ושאת דמלטרפי בהרבים ויהי: (ה) ר"ה לרפא וי"ו שאין שיעורם תולדה לזכר:

גליון הש"ס

נב' תנן התם מראות נגעים: ע"י כסופיה זו כמחמת דברי ריב"ז ס"י כ"ה:

מוסף רש"י

המוציא מרשות לרשות. קתני מן אבות מלאכות פסקה כלל נגעים. ע"כ מ"א. עסקין דקא מעייל כ"י. דהא על כרחק אהכנסה נמי חייב דקתני מהני העני חייב דקתני קרי ה"ה. ועל כרחק לא מילת מפרש לה דיליות לחיוביה קתני. ומילי שכן ארבע חייבי ופטורי. דהא מפרש הכנסה כרש"א. דקתני כ"ל פשט טעו את ידי לפנים דהיינו הכנסה וקתני לה כפירושא דיליות. אמלח הכנסה נמי קרי לה ה"ה. וי"ו. רבא אמר. דקתני לך לישא דיליות בין הכהן בין הכהן רשויות קתני. רשות היחיד ורשות שמיים. רשות היחיד ורשות שמיים. שכן ארבע פנים מ"א. ולמטה ועל דיעוה לן לך ארבע אסורין פסיס ונגידן בחוץ. והתן לחיוב והיהו. והיהו דעשיית טלחא לחיובא כדאקשינן וי"ו.

דואל ילאות קתני מעד דאי בא לתרן מי דומקו לומר כן הא ע"כ תנא הכנסה הואה קרי ליה מהיאה דהמוציא מרשות לרשות: **שנים** שהן ד' בהרת כ"י. סדר לנגיטו שלג לזכר לכן סיד ההיכל וקרוי בינה והיה נראה לומר דכל למעלה משלג ככלל שלג ומזמר ועד שלג ככלל לזכר ומסיד ועד לזכר ככלל סיד ומקרוי ועד סיד ככלל קרוי והיה אחי שפיר הא דתנן במסכת נגעים (פ"א משפ"ד) ע"כ מראות הדרכה מראות נגעים יש אצל אין לחלקם לענין צירוף אלא לארבעה אצל קשה דהיינו סריך לקמן ואימרו מקרוי בינה ולמעלה טמא ומלטרף ארץ היינו מחלקים אותן לז' מראות הללו והוא ארבעה חייבי ידוע סדר זירופן אס לא מנא לכן נראה דאין דרך הנגע לזכר אלא כ"י מראות הללו ואין מראות אחרות בינתיים וכן פירש בקוב"ע בסמ"ח וע"כ דחשיב במסכת נגעים חשיב פתחי או נגעי כמים ונגדים דכ"י מנתי ומיהו אפשר שכלל אחי ש' כמה מראות שיש שלגים לנגים זה מזה ויכול מראה שלג וכן אמר לכן נקי כן יומו דמפרש לקמן לכן מזמר אחר והכל מראה לזכר וכן סיד וקרוי אצל לעולם לא יבא הנגע כ"א כ"י מראות הללו: **שאת** כבשר א"ב. הש"ס מקל ומדלג דר"מ דלמר מסכת נגעים שאת מקרוי בינה לזכר נגעים לכן ונראה דלמר לכן דר"מ לא איירי בנקי כן יומו כמו מחמים אלא לזכר שאינו נקי ושחור מסיד דאין סברא דלשאת שהוא שחור מכוון שתייה תולדה לנגה מתולדה דבהרת שהיא לנגה מכוון: **אם** כן טיהרת סיד כפ"צ"ה. תימה חקשה נמי ליה טיהרת בהרת מלטרף דאי כהדי סיד איכא לזכר דעדיף מסיד ואי כהדי לזכר לאו מינה הוא ובקוטרס פירש דבהרת ושאת שמלטרפים כדדרשין כתיב והיה מלמד שמלטרפים זה עם זה וקשה דא"כ תולדות נמי ילטרפו וע"ק דכירושלמי בריש מביילתין אומר רבי יוסי ב"ר בון והיו אין כתוב כאן אלא והיה מלמד שאין מלטרפות זה עם זה אלא לנגע מלמד שאין מלטרפות ומיהו מראה גופה מינה דמיתיי לה ארץ דמסוקי התם דמלטרפים ו"ע ע"ס: **טיהרת** סיד ההי"ב כפ"צ"ה. וז"ל אמאי לא מקשה בפשטות דמתני דלא כ"י עקיבא דמתני קתני שניה כסיד ההיכל משמע דמלטרפין סיד עם השלג אצל לא עם הזמר ולר"ע אדרבה מלטרפת עם הזמר ולא עם השלג שגבוה ממנו כ"י מעלות וי"ל דה"פ אס דלמר מהני ר"ע היא והא דקתני שניה לה כסיד ההיכל לא למלטרף עמהם אלא לומר שחולדה היא ולא מלטרף עם הזמר א"ע"פ שאין גבוה ממנו כ"א מעלה אחת ור' עקיבא דקתני זו למעלה מזה אלא שצטרף הסיד עם הזמר דהא לאו תולדה היא אלא שצטרף הסיד עם הזמר א"ע"פ דהולדה היא הולדה וגבוה ממנו כ"י מעלות א"כ טיהרת סיד ההיכל: **א** הכי קרוי ש"כ ביצה נטי. פירוש א"כ"כ דמתניתין דלא כ"י עקיבא שפיר והר"ר משה מאיבר"א פירש א"כ"כ דר' עקיבא דקאמר זו למעלה מזה מורה נמי דאז ותולדה דדיה מלטרפין והא דקאמר זו למעלה מזה אלא לאוסופי דאפילו סיד וזמר או סיד וקרוי מלטרפין אף על גב דלאו כן מיניה הוא ומתניתין נמי דקתני ושניה לה כ"י כסיד אלא נמי זו למעלה מזה אלא דלשמועין דאש"י שלג וסיד או לזכר וקרוי שגבוהים זה מזה שמי מעלות שגבוהים זה מזה מינה הוא אחי שפיר דכילוה מלטרפין אהדי בר משלג וקרוי שאין מלטרפין זה עם זה יחד אלא לדידך דפרכת א"כ טיהרת סיד ההיכל אס כן כסידה לך דלרבי עקיבא לעולם לא מלטרפין אלא עם סמוכה מעלה אחת ולמתני אין מלטרפין אלא אס כן בר מינה ואי אחת מתניתין כרבי עקיבא לא מלטרפין אלא אז ותולדה דידיה שיהא גבוה מעלה אחת א"כ קרוי נמי חקשי לך:

הא